

Historia 809 D.

586738 - 586758

Mag. St. Dr.

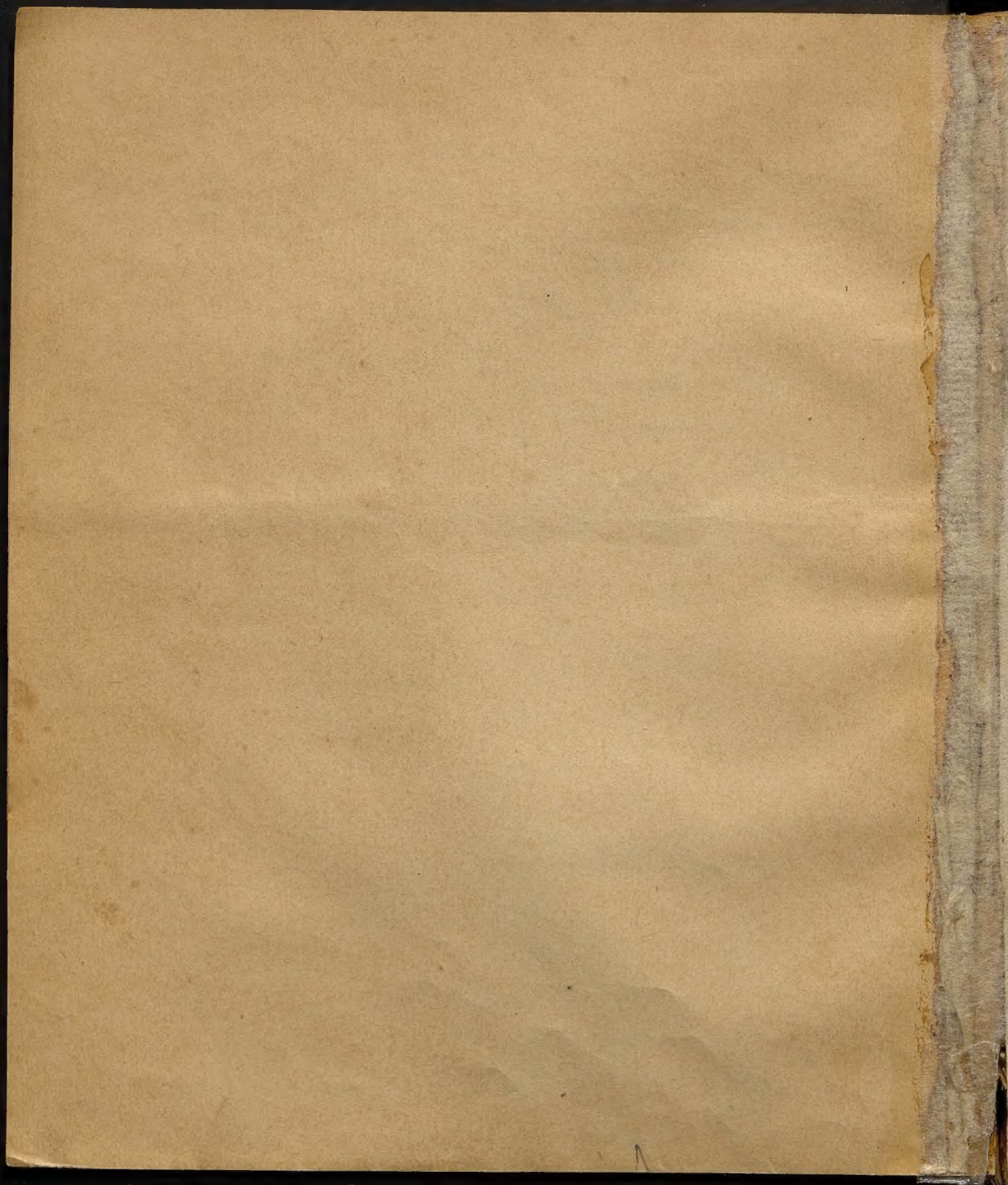
1. Tragico-comoedia de Hierosolymitana profectione illust. Ducis
Pomerani a Johanne de Kilscher. Stettin. 1594. 40 Pritzen.
2. (für Gypsius von Joach. Joq. Rango mit Cath. feip. Wolffrathia)
de Ranganianae gentis .. splendore. von Jo. Gail. Pfenningk.
Lübeck 1698. 44 Pritzen
3. Joach. Fabricius, Kniefingergedicht auf Joh. Micraelius. Mitten 16578
22 P.
4. ~~Christen~~ Abtanking Ludovici Jacobi " " " 8 P.
u. Margismit von Mier. Kippen (Jahr 1616)
5. Henr. Schaevus, monumentum literarium " 8 P.
6. Monumentum ... Micraelio ... ab amicis ...
Pyricensibus positum. 8 P.
7. Ultimum officium ... manibus ... Micraelii ... sa ca-
tum ab amicis 8 P.
8. Capresser ... manibus ... Micraelii .. erecta a
Frederico Reimero 4 P.
Pannus Micraeliani cum cognato lugens 8 P.
9. Laureia lugubris honori supremo Micraelii ... victa et
plexa a suis discipulis 20 P.
10. Bustum Micraelii ... lachrymis fantorem, affinium et
amicorum madidum. 16 P.
11. Francisci Wokenii Laytrag zur Commemoration Gistovin
..... Leipzig 1732. 266 P.
- (11a) Lud. Aug. Wüffelii ... disertatio .. de vena Pomerarorum
poetica. Jülich. 1738. 8 P.
12. Willh. Engelken, (Commemorative Gedicht bei Anwesenheit des Marim-
Kings in Burgard. 1661. Mitten 1661. 82 P.

- ✓ 13. Friderich Wagner, Lachrymae Stargardiae Dank...
 Kräftigt... beim fünfzig-jährigen Aniversarium der...
 Festschrift... Stargard 1635. Stargard 1735. 38 P.
14. Stargard oder der Herr Stargard Glück = und Unglück - Fälle
 in einem Pyra. Spiel vorgefallet v. M. Christophoro Praetorio
 Alben - Hatin 100 P.
15. Christoff Grunow Rürden, Merckwürdige Gimmels = Gestalt:
 oder Astrologische Gattungen über die vier Natur - Kon-
 nen, welche sich... Sun 14. Jun. Sep 1667 hier publiziert im
 Stargard... Jahn schon Lippn. Al - Hatin 1667. 68 P.
- ✓ 16. Fünfzigjähriger Herr Gattungs Herr Peter Grönig
 aufgeführt von M. Daniel Gottfried Schwan.
 Stargard 1733. 8 + 96 P.
- ✓ 17. Herr... Peter Grönig Testamentliche Donation ad
 pias causas. Publicatum Stargard in Pasa den 12.
 Martii Anno 1631. Gedruckt Japellsh... 1680. 24 P.
18. Jod. Andr. Giltabrandt, Margrafen der Gärten von
 Jothel Garten.... ~~Stargard~~ Alben Hatin 1724.
 8 + 24 + 80 P.
19. Nic. Michaelis, Stamina Gryphorum, quo necessitas...
 Graiferwaldiae anno liberationis saec 1631 exprimi-
 tas. Gryphidw. 18 P.
20. Alb. Georg Schwartz... Festschrift Herr von Ruffenung
 der Herr Graiffwald. Graiferwald 1733. 100 P.
21. Alb. Georg Schwartz... Merkwürdigkeit - Schrift (zum 500 jäh.
 Lp. der Herr Graiffwald. Aubay... von Sam Alben

mit Vesperung der Fünften Mäße integrieren, wie
auch die Pommernoffen mit Rügenaniffen in punctis
Landels. Greiffenwald (1733). 8 P.

22. Albert Georg Schwarzen... Einleitung zur Pommernoff-
Rügenaniffen Doffen = Historie. Fester Versuch vom
Leben = ist Ritter = Gülf Lüdewig = Georg. Greiffenwald
1734. 8 + 28 P.

23. Laur. Matth. Laumann, de templo artis Stolpensis
... anno 1702. 12 P.

BUSTUM

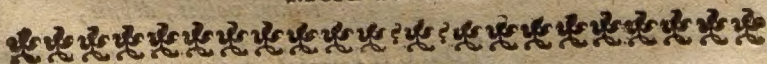
VIRI ADMODUM REVERENDI, AMPLIS-
SIMI ET EXCELLENTISSIMI

DN. JOHANNIS
MICRÆLII,

S.S. THEOL. D. AC PROFES-
SORIS, PÆDAGOGII STETINEN-
SIS REGII RECTORIS.

*Cum is annos natus LXI. III. Non. Decembris Anni
currentis, memoriam mundo linquens immortalem, post placi-
dum in suo Jesu discesum, XIX. Cal. Januarii terra
matri mandaretur,*

LACHRYMIS
FAUTORUM, AFFINIUM
ET AMICORUM,
MADIDUM.

STETINI,

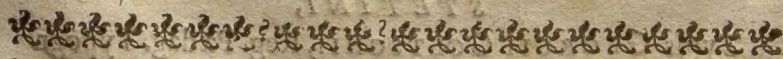
Typis GEORGII GOETSCHII, Reg. Pædag. Typogr.

A *ffinis non parvus eras, sed magnus, in orbe.*
 MICRÆLI, nobis, dum tibi vita data est.
 Ingenio magno pollebas, iudicioq;
 Magno, quod clarè publica scripta probant.
 Te magnum venerabantur juvenesq; senesq;
 Magna in te quivis dona perisse videt.
 Admiror sanè permagnam sedulitatem,
 Quà juvit doctis invigilare libris,
 Perdis & pernoxolvebas scripta Sophorum,
 Erudiendo alios dexteritate gravi.
 Magna salus tibi erant sacra Biblia, magna voluptas,
 His perscrutandis entheus ardor erat.
 Te magnum semper celebrabunt secula, quotqvot
 Abs te lustrabunt edita scripta, virum.
 Omnes discipuli graviter tua funera lugent,
 Te deslent meritò templa scholæq; simul.
 Magnates nostri magnum cecidisse fatentur,
 Quos & post obitum Te coluisse juvat.
 Te viduata domus lacrymis deplorat acerbis,
 Privata auxilio consilioq; tuo.
 Ipse ego jure tuum discesum defleo, paucis
 His verbis luctum prodo subinde meum.
 Collega, Affinis, Vicinus, Compater atq;
 Erater percharus morte peremptus abest!

*Sic supremum honorem collacrymans
 testari voluit, debuit,*

JOACHIMUS FABRICIUS, D.

M Illibus è multis MICRÆLIUS occidit unus,
 Pra quibus hic unus vivere dignus erat.
 Mille viros alibi, parit hic Pomerania mille,
 Vix tamen invenias, huic peperisse parem:

Cujus

586 746

I

*Cujus ab excessu sua si bene damna juvenis
Noverit, atatem quod miseretur, habet.
Imò senes pariter lugent; solumq. manebit
Certamen, tangat quos magis iste dolor.
Complorant Musæ; si DIS quovq. flere liceret,
Illicò funereas funderet ather aquas.*

*Sunt, quorum Pario conduntur corpora busto,
MICRÆLI patrie conditur in LACRIMIS.*

PRIMARIO SECVLI VIRO

Amico veteri supremum
honorem exhibiturus
mœrens posuit

JOACH. V. Hammerstedt

Consist. R. St. Vice-Director.

F*abricium Boblius* sequitur, *Micralius* illos,
Qvæ, qvalis cecidit, qvantaq; Triga Virûm?
Posteritas illud, si qvæ ventura, notabit,
Qvo magè sentiscet publica damna, velut
Nos ea sentimus, qvos sanguis junxit, & inde
Exsurgens luctus scribere multa vetat.
Interea ingressi Templum hoc Cathedrale, qviescunt
Dicite io hic *Charites*, Trigaq; magna Virûm.

SUO

multis de causis MICRÆLIO inter lachry-
mas & occupat.

LUDOVICUS JACOBI, D.

MICRÆLI *Ab abis? Et lingvis me FRATER amande?*
Æger ego ipse viam nuper meditabar eandem,
Parcere sed jamcum PARCÆ mihi velle videntur
Ad tempus. Vel quando seqvar! Dis Fata ministrant.

*Hoc unum nostrum: Mortalibus ultima MORS est.
Seu citò seu serò MORTIS venit hora, perinde*

*Vivimus aut morimur, MUNDUS vix respicit acta.
Omnia sint ejus vaga, crebra oblivio facti
Sint benè facta licet, tanta est corruptio mentis:
Rara etenim meritis stant magno pectore grates.*

*Scilicet hic MUNDI mos est. Sed non ita noster
Exeat hoc MUNDO DOCTOR MICRÆLIUS. Umbra
Non fuit hic rerum; sed splendidioris ad ævum
Corporis exemplar vivum, quem desuper astra
Alis expansis multis evexit ab annis
Fama potens, celebrant fulgentia scripta per orbem
Quæ statuent monumenta VIRI virtute corusci.*

*Insuper aternum vivit MICRÆLIUS, altis
Victor ovans cælis, terra pertæsus inertis
Cœlicolas inter jam Jovæ altaria circum
Æternis hymnis TERSANCTI NUMEN adorat.*

*Ita condoleo magnò cordoliò in obitum præclarissimè
VIRI Collegæ & Fratris peramandi*

JOAN Sidtman/ U. J. D. & Profesi. Reg.

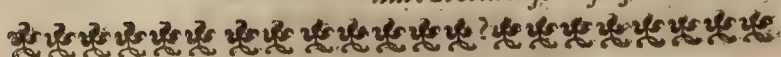
FABRICIUM MAGNUM sequeris nunc, MAGNE MICRÆLI,
Alter Thæologum Phospore, Ocelle, Decus,
Contremuere Domus, Schola, Templà, & docta Virorum
Turba, Sacerdotum, Thæologumq; Chorus.
Eloqvar, an fileam? mens contristata stupefcit,
Voxqvè hæret tremulis faucibus ima meis.
Ingemino, Heu. cecidit VIR MAGNUS! Quæso dolete
Tantum Templà, Scholæ, Curia, & Aula, Virum.
Tumbam multorum qui ornâsti, MAGNE MICRÆLI,
Qvis nunc ornabit post tua fata, Tuam?
Nullius hancce fatis qvit lingua ornare, fatiscit
Impar vena tuis Viribus Elogii.

Qui fuit in toto MAGNUS MICRÆLIUS Orbe;
Is nunc est multò MAJOR in arce poli.

Adposuit marens supremi Muneris Ergo

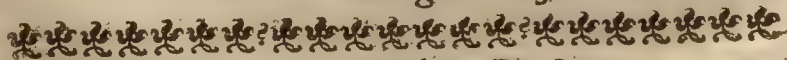
CONRADUS Bolte / D. Scabi-

nat. Stetinenf. Adfess. ac Senior.

Siccine Micræll docto te proripis orbi,
Et tot funeribus te sociare voles?
Lumen eras, fateor, nostri vir clare lycæi:
Et fulcrum nostræ relligionis eras.
Tolle solo solem; domui suæ fulcra, quid inde
Exspectes præter excidium & tenebras?
Tu sed summe Deus! procul hinc scæva omina flecte;
Et porro felix Gymnasium esse jube.
Nutantiq; simul, fulcroq; & lumine adempto,
Lucem redde novam, fulcraq; redde nova.

Georgius Kirstenius, D. Prof.

Johannes Micrælius Doctor.

per anagaua.

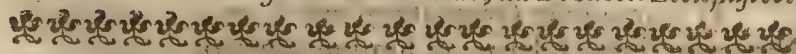
Ah! nisi miles Coronæ ductor.

Ah perit en. DoCtor noster MILESqVe Potentis
Christi ac Lutheri vis rediviva perit.
Quis? nisi Theologum decus ac insigne Sophorum;
Militia ductor currus eqvesq; sacra.
Occidit ab citius celeberrimus ille Profesfor
Gymnasio in celebri, quod Pomerania alit.
Occidit ab Magnus noster MICRÆLIUS, heros
Ingenio Magnus, Magnus & eloquio.
Vivus in hæreticos pugnabat fortiter hostes,
Pro Christo assumens arma fugabat eos;

Testantur scripta hoc passim vulgata per orbem,
Scripta, quibus Christi gloria summa agitur.
Occidit ah Miles fortis ductorq; Corona,
Morsus Calvino, vox inimica Papa;
Sicq; triumphando lapsus consurget ovando,
Atq; sua pugna premia lauta feret.
Ergo non periit, quonquam periisse videtur,
Vir palmâ vivus, vivus & Angelicis.
Pugnasti Miles, MICRÆLI, en pulchra Corona,
Christus quam confert vita salusq; tua.

*Incomparabili & de Ecclesia meritisimo Theologo, suo
 quondam Praeceptor, postea Affini, loco Parentis ha-
 bito, ultimum eumq; debitum honorem exhibiturus
 scripsit mœrens*

M. Joachimus Utecht, ad D. Nicol. Ecclesiastes.

Occubuit Sidino Oculus Sidusq; perenne,
 Occubuit nostri Gloria, Fama soli!
 Occubuit toti meritis clarissimus orbi
 Theiologus, Phœbus, Diva Charis, Sophie,
 Cujus de Borea laus ivit didita ad Austrum,
 Ivit ad Eoos, ivit ad Hesperios!
 Scilicet occubuit MICRÆLIUS! Ille facultas
 Doctrinæ cunctis Consiliq; fuit:
 Qui omnia demeruit sibi devinxitq; merendo,
 Et commune fuit qui omnibus ipse Bonum.
 Ergo iterumq; iterumq; fleo, & flect omnia mecum
 Tam carum amissum, tam meritumq; bene
 De Templis Ludisq; & in illo amissa tot usq;
 Hei bona! quis fletu temperet & gemitu?

*Quo cineres Viri Magni & incomparabilis Micrælii
 sui quondam Praeceptoris maxime suscipiendi hu-
 mectare vol.*

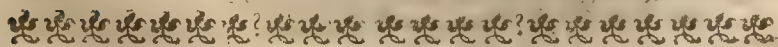
ERDMANNUS Schwarzkopff.

Tertius

Tertius annus abit, cum, præclarissime Doctor,
 Scripsi hoc sponte velut natum Anagramma tibi:
 Dat tibi cognomen MICRÆLI sanguis: at ipse
 Nomine MICRELI ritè vocandus eras.
 Nam velut illustrat Sol mundum lumine: sic tu
 Doctrinà & scriptis undiq; clarus ades.
 SOL nitet HIC, AMNIS fluit hic: EN JURE, MICRELI.
 Hæc laus, hoc nomen competit usque tibi.
 EN JURE HIC SOL es; qui virtute arteque lucet:
 En hic est AMNIS, qui fluit ore bene.
 Det tibi, detq; tuis pater optima quæque Jehova,
 Atque diu terris te superesse sinat.
 Cælestis niteat tibi SOL, fluat AMNIS abundè,
 Dum tandem Superis associatus oves.
 Non equidem multos superaddidit hætenus annos
 Cura Dei, & tamen haud deficit ipsa tibi.
 Namq; malis cunctis nunc liber es atq; periclis,
 Agmine quæ factò nos agitare solent.
 Nunc verè tibi Sol nitet, & fluit amnis abundè,
 Postquam jam superis associatus ovas.
 Spiritus in cælis vivit; fama inclita terris,
 Dignum laude virum differuisse vetat.
 Interea & pupillorum Viduasq; paternam
 Curam aget is, semper qui bene cuncta facit.
 Qui bene cuncta facit, simul hic bene providet idem.
 Omnibus his, ipsum qui reverenter amant.

Honoratiss. Dn. Compatri suo & amico veteri f.

M. ERICUS PELSHOFER, S.S.S. R.

Ingenio Magnus MICRÆLIUS, Arteq; Major,
 Atq; labore gravi Maximus occubuit!
 Occubuit, verum tantummodo Corpore; Famà
 Vivit adhuc Orbi, Mente Fideq; Deo.

Qvis

Quis nimis ergo Virum lugebit morte peremptum?

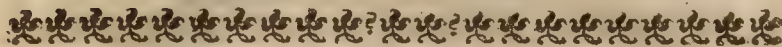
Vivit adhuc Mundo, Vivit adhuc Domino.

Meriti honoris ergo Dn. olim Collegæ, Compatri,

Affiniq. suo desideratissimo maestus posuit

M. Martinus Bambamius, P.L. & Schol.

Sed. Sen. ConR. emeritus.

ET magnam in Domino moriendi calluit artem,
Nosq. docet, qvo sit mors superanda modo,
Qui bene vivendi docuit MICRÆLIUS artem,
Felix, Stetinum, Gymnasiarcha tuus.

Philosophia frequens illi meditatio mortis,

Juxta divini verba Platonis, erat.

Philosophus pius extremum non horruit hostem,

Visus at instanti est obvius ire neci.

Numinis arbitrio permittens cuncta supremi,

Nec non commendans seq. suosq. DEO.

Mente animam cælo poscenti reddidit æquâ.

Hic, qvod speravit, possidet omne decus.

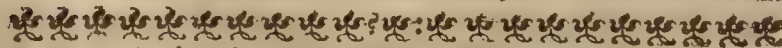
Quàm bene! quàm verè vivit MICRÆLIUS ingens,

Qui bene nos docuit vivere, qvidq. mori.

Hinc curvæ in terras anima, & cœlestium inanes

Discite, qvid bene sit vivere, qvidve mori.

M. THOMAS WISMARIUS, Sch. Stet. Sen. ConR.

Multi laude vebent aliena baud laudis egentem,
Micralium, (bi Soli lumina ferre volent)

Indq. altum assurgent, & Phæbo digna loquentur e

Me dolor esse humilem, me siluisse jubet.

Clausum Heliconæ volo. Mimre? Micralius omni

Laude mea major, major honore meo est.

Doloris & æternæ gratitudinis contest. causa Viro in sæpli decus
nato, primo sua promotori, & antehac hospiti scribēb.

M. Georgius Hübnerus, Schol. Stet. Sen. SubR.

Perdus

PERDIUS & pernox quò nunc labor ille MICRÆLI,
Aut ubi jam studiis premia digna Viri?

Jam cinis est, & de tam magno nomine restat
Nescio quid, loculi quod brevis urna capit.

More suo hac vulgus. Sed qui pulcherrima pensat
Facta Viri, contra verius ista refert:

PERDIUS & pernox demum labor ille MICRÆLI
Nunc recipit studiis premia digna Viri.

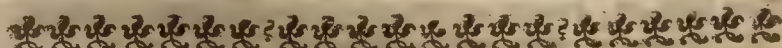
Jam vivit totum quæ gloria compleat orbem,
Quæ Zephyrus, Boreas, Eurus & Austro eunt.

Hæc isti mensura viro respondet, eiq.

Par est, nec cineris funera vana timet.

Joachimus Kuetz, Sch. Stet.

Sen. Cantor.

INVIDA Mors miseris, si quid videt utile, terris
Invidet, & placitos surripit ante dies.

Hunc Canonem nobis tristi Paradigmate firmas,
MICRÆLI, nostris dissociate focis.

Ingenuas ex Te feliciter hausimus artes,
Et patulâ varios suximus aure sales.

Alter Gammaliel, nostro venerabilis avo,
Ad soleas multi conticuere tuas.

Tu multis numeris orbi prodesse valebas,
Sed Te Mors placitos surripit ante dies.

Qui vultis post fata extollere laudibus huncce,
Dignum laude virum, sic facitote sonos:

Haud opus est multis: Major MICRÆLIUS omni
Laude erat, & Verbo vivere dignus erat.

Henricus Reineccius

B

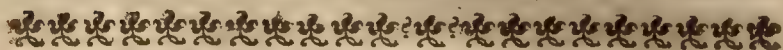
Ad

Ad piē Defunctū Dn. D. JOHANNEM
MICRÆLIUM, Ejusq; Relictos.

Heu languor! DoCtor Ianus MikræLIVs, oris.
Pomeridum charus, spicula tristē subit.
Horrenda mortis, verax, affabilis omni,
Cujus non laudes auferet ulla diēs.
Sic ejus virtus alios supereminet omnes,
Ante citos quantum Pegasus iovit eqvos.
Micræli! durus, qvi non prosequatur amore,
Qvig, Sophum vidit, Teg, sub arte tulit.
Qvid manifesta negem? qvi me tibi junxerat arcē
Quam mihi post obitum sæpē recurrit amor!
Sermones blandi subeunt, & laba carentes;
Occurrunt glosa mellea verba tua.
Jam subit, ut, quoties mecum tibi sermo subortus,
Protuleris rebus consona dicta SACRIS.
Jam subit, ut variis rerum causasq; vicesq;
Indagans doctos promiseris ore modos.
Scilicet ingenium gravidis maturius annis
Indiderat genii provida cura tui.
Si cadat in superos livor; cæleste lyceum,
Crediderim nostro Te rapuisse choro.
Nec terra decus esse queas, sed ut incola cæli
Accedas sanctis pars generosa choris.
Pectore sic toto voveo una voce relaxo,
Filius ut sospes sit maneatq; diu.
Filiolæq; tuæ, forma præstante puella;
Omnes sint saluæ, sint maneatq; diu.
Luceat in Nato virtutis imago paterna,
Dulce tori pignus, qvi tuus ardor erat.
Amplectiq; velit vestigia recta docentum,
Qualia jussisti, mortis agone, sequi.

Non ea vox unquam memori de pectore lapsa
Effugiat mentem, ast corda tenella regat.
Fecerit hoc quando, DEUS haud sic deseret ipsum
Divino semper numine tutus erit.
Et licet afflictum corpus VIR chare per orbem
Gleba tuum solvat, flos velut ustus abit:
Non tamen hoc periit, sed quando novissima clauget:
Buccina, de sicca restituetur humo.
Spiritus interea volitans è corpore lasso,
Transit ad angelici gaudia vera chori.

Otto Groskreutz, Philos. Candid.

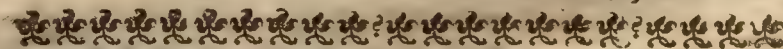

IOHANNES MIKRÆLIVS DOCTOR.

ANNO MIKRÆLI, moreris, quem nomine prodixi:
Qvis curæ cœlo Te neget esse tuo?

Colluens scribebat

Martinus Cøllerus, J. U. Cult.

HEi! desiderium patriæ pergrande reliquit
Morte est surreptum nobile depositum.
Exanimavit enim venerandi crura Micræli,
Carus qui patriæ, clarus honore foras.
Quem veluti clarum speculum sua scripta politum
Exposuere satis. Lumina jure rigent!
Quod non ulterius datur huic perducere vitam,
Summè qui Pileos vivere dignus avos.
Ast ea vita sat est nobis diuturna putanda,
Quæ verà in Christum clauditur acta fide.
Hæc & Defunctus quoniam sua lumina clausit,
Pascitur aspectu mens & amore Dei.

Hoc adhibere licet *Gnari* solaminis instar
Qvo facer & Flatus vos animare velit.

*Lugenti animo ac calamo filialis obedientia testan-
da gratia hac effudit*

Bartholomæus Battus, SS. Th. & Ph. Stud.

~~~~~

E Cce meas lacrymas MICRÆLI. Qvæquid amœnum.

Musis, id perit, te pereunte, meis.

Da veniam, *venerande Pater*, qvod metra recuso.

Busto, me luctus mentis egere fatit.

Frustra animare chelyn, prostrato Principe, frustra,

Te tacito, in laudes nitimur ire tuas.

Immeriti meriti, MICRÆLI, suscipe testes.

Has lacrymas, tumultum ad quas fero, ploro, tuum.

Qvod tenet ingenium studiis operaq; paratum.

MICRÆLI, sacrum laudibus esto tuis.

Sed concede moram & nostræ incrementa Thalia,

Qvæ prius ex scriptis erudienda tuis.

*Has lacrymas fudit ad bustum B. D. Micrælii, sui per
quingvennium Præceptoris & Benefactoris,*

Petrus Schirmacher, LL. Studios.

~~~~~

V Iderat Astripotens patrii MICRÆLIUS orbis.

Gloria, quam multos fulserat ante Viros

In terris; igitur dabitur pro munere merces.

Huic ait, in Coelis PHOSPHORTUS alter erit.

*Sanctis Manibus Magni Pomeranorum Theologi & Phi-
losophi, Præceptoris quondam haud vulgariter
meriti, debuit*

Ernestus König, SS. Theol. Stud.

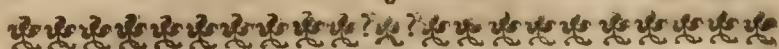
Plan--

PLange, Theophrosyne, Sophieq;, MICRÆLIUS esse
Desit: hæc tristi corde locutus eram.

Pone, Theophrosyne dicunt, Sophieq;, dolorem,
Nunc demum hic vitam morte peremptus habet.

*Hoc quicquid est testanda debita condolentia ergo
lubens, sed lugens adjicere voluit, debuit*

Johannes Ukherus, Stud.

CONstat, Sancte Senex, quòd, dum Tibi vita vigeat,
Micrelum Te scripseris

Seu parvum affinem. Dudum fas nonne fuisset

Micrelum Te scribere

Seu parvum Solem? Fama hæc quoq; nomina mutat,

Macrelum Te nominans

Seu longum Solem. Sophicum, Vir Magne, theatrum.

Et hortulos Sionios

Quantum illustrasti divinæ lumine mentis!

Quot eruditus clarus es,

Quorum tanta Tuo pendebat ab ore corona,

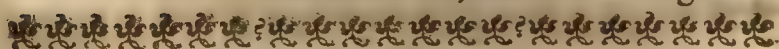
Hoc imbre ducta Nectaris!

SOL POMERANE cadis: Sed sic, ut fideris instar

Orbi resurgas clarior.

*Sic suam erga desideratiss. olim Præceptorem pie-
tatem Gryphiswaldia expressit*

Urbanus Lehman/ Colbergenfis.

QVos heu nunc gemitus, aut quæ lamenta refundes,

Q POMeris, currus tibi dum rapiuntur eqvesq; :

Turbato hoc seculo meritis ubi Magnus in orbe

Quæ tenuit statione: piâ Vir castra piorum,

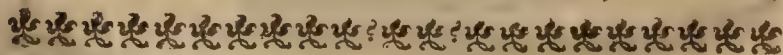
Nostri subtractus linquit MICRÆLIUS oris?

QVid deliquisti? Quæ Magni Numinis iram

Culpa in te movit? Quæ tot validissima fulcra,
 (Fulcra etenim dicas, qui dogmata rite reservant
 Cultûs divini, cum Mose ad sidera mittunt
 Vota precesq; suas) hæc quæ tibi culpa maligna
 Surripit, ô Pomeris? Quid non Heroica virtus
 MICRÆLI in cœtu Christi doctrinaq; fecit,
 Hæreticas fraudes confutans, sancta tuendo
 Dogmata? Quid studium fervens ratioq; docendi,
 Tot quævis ad Sophiæ duxit penetralia mentes,
 Non meruit? tot quævis ad summos vexit honores,
 Quorum nunc populis pars leges juraq; figit,
 Pars alacres campis pugnanda ad prælia ducit,
 Disponitq; acies, rursus pars magna Tribunal
 Justitiæ regit, & sacra pars Mysteria pandit
 Et Sophiæ dotes? Horum sed laudis origo
 Quæ nisi rara quies fuit, ingeniumq; MICRÆLI?
 Sed proh! juncta decem cum ferret tertia lustra
 Denegat hoc radios virtutis spargere Lumen.
 O utinam positas vitæ transcendere metas
 Ulterius mundo prodesse; fata dedissent!
 Tu, Pomeris, gemitus: facias lamenta, Stetinum.
 Et tibi pro meritis, ô vir super astra locate,
 Cura Dei cedit famam laudesq; perennes.

Lugens hæc scripsit. Rostochii

Petrus Kiruidtius, Stet. Pom.

AD FILIUM.

Non sic sperassem, non sic, turbate MICRÆLI
 Involvi peplis gaudia cuncta tua.
 Non sic sperassem, non sic, dirissima fata.
 Jam subito patrem surripuisse tuum.

8

Qui non propterea moreretur, ferreus esset,
Cum tibi cum multis hic casus officiat.

Condolentia ergo scrib.

Abraham Battus.

~~~~~

Ach daß sich Wasser/Bäch' in meinem Haupt ergössen!
Ach daß sie ohne Maß durch meine-Augen flössen!

Damit doch immerfort die Zehr'n auf meinen Wangen/
Für grossen Herzeleid / viel tausend möchten hangen.
Ach daß sich Angst genug und Klagen bey mir fünde!
Ach daß sich öffneten des Traurens alle Gründe!

Damit ich könnte recht beweinen und beklagen
Der Menschen Sterblichkeit / und derer schwere Plagen:
Den sich bald grünt der Mensch / der Tod bald zu ihm dringet /
Und ihm ohn all'n Verzug ins Haus der Knochen bringet.
So ist auch dieser Mann vom Tode weggeraffet /
Der da bey Lebens Zeit viel Nutz und Guts geschaffet.
Doch Er stirbt nimmermehr / weil Fama schönster Wagen
Ihn wol auf dieser Welt wird löblich herumtragen.
Er lebt bey Jesu Christ / der in die Welt gekommen /
Und dem Tod seine Macht am Creuzes Stahle benommen:

Mitleidend sehet dieses wenige

Daniel Karsdorff / S. P.

~~~~~

Si quis erat vatis Cumæ seculū dignus

Vivere, defunctus vivere dignus erat,

Vir fuit iste Deo charus, famaq; per orbem

Cognitus, & patriæ lucida stella suæ.

Sed fuit! hunc rapuit nobis mors atra. Sed obe!

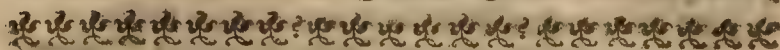
Non perit, quoniam nescius ille mori.

Sidera

*Sidera mente adiit, defuncti terra cadaver
Suscipit, extremo huic restituetq; die.
Fama per extremas se subuehit inclita terras,
Nampe per Eoas Hesperiasq; plagas?*

*Debita observantia & condolentia ergo
beatissimo Dn. Doctori, apponebat*

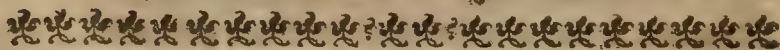
Johann Joachimus Zamer.

Non tua fata fleo, quando rutilantia scandis
Sidera, & illustri degis in arce Poli.
Pro vitâ miserâ quod latum vivis in avum,
Pro multis lacrimis gaudia mille capis.
At Me, quos terris linquis cum sanguine natis
Heu! mihi conjunctis Mors tua flere jubet.

In luctuosum sui Avunculi Magni obitum effudit

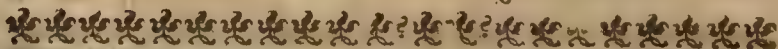
Jacobus Fabricius.

Cernimus, Aonides longæ indulgere querelâ,
Dum eadis, & lugubres edere voce sonos.
Cur ego non potius tua tristia funera plangam,
Et fidum doleam mî cedidisse, PATERM?

Accinit pietas filialis

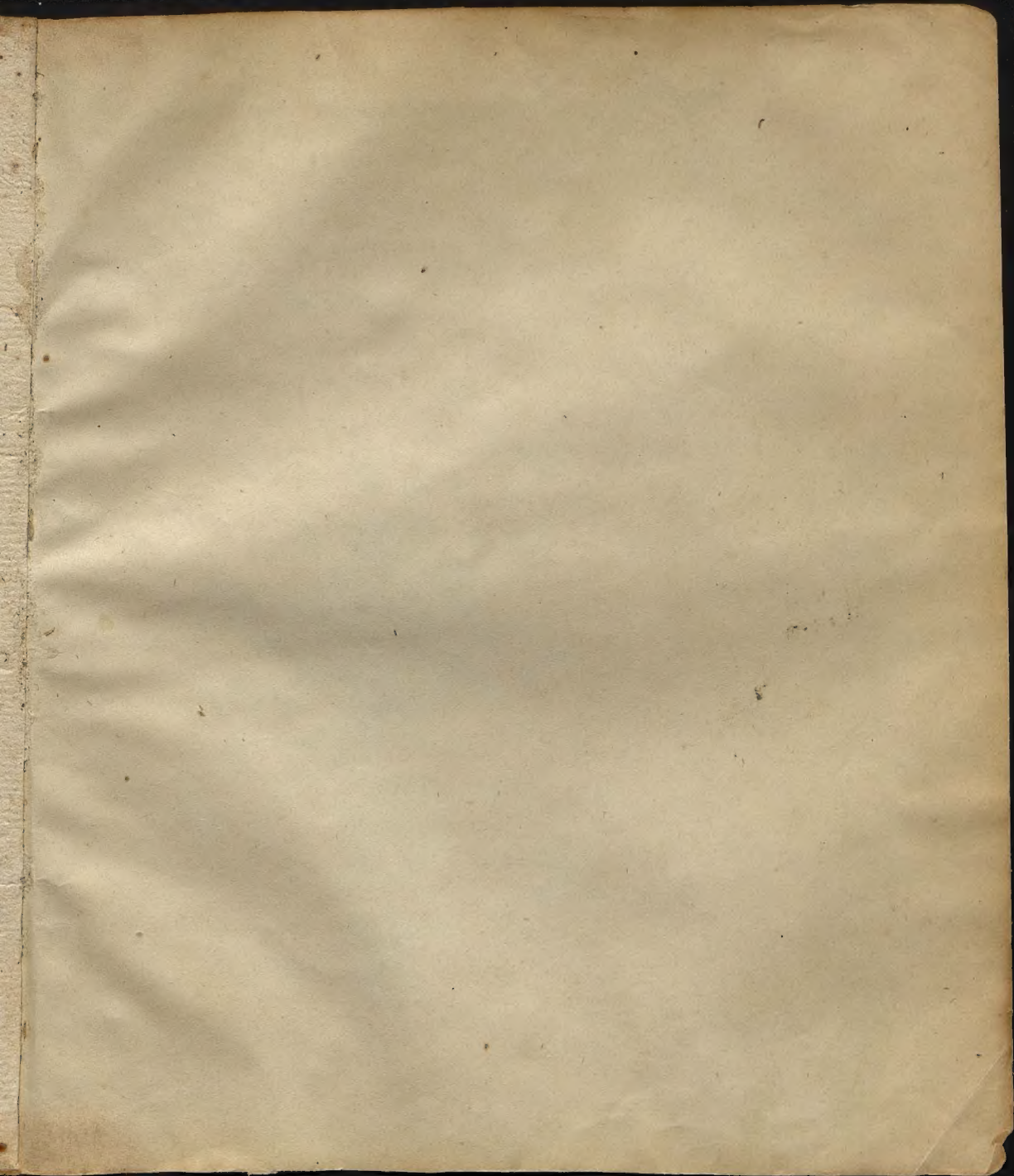
Joachimi Fabricii.

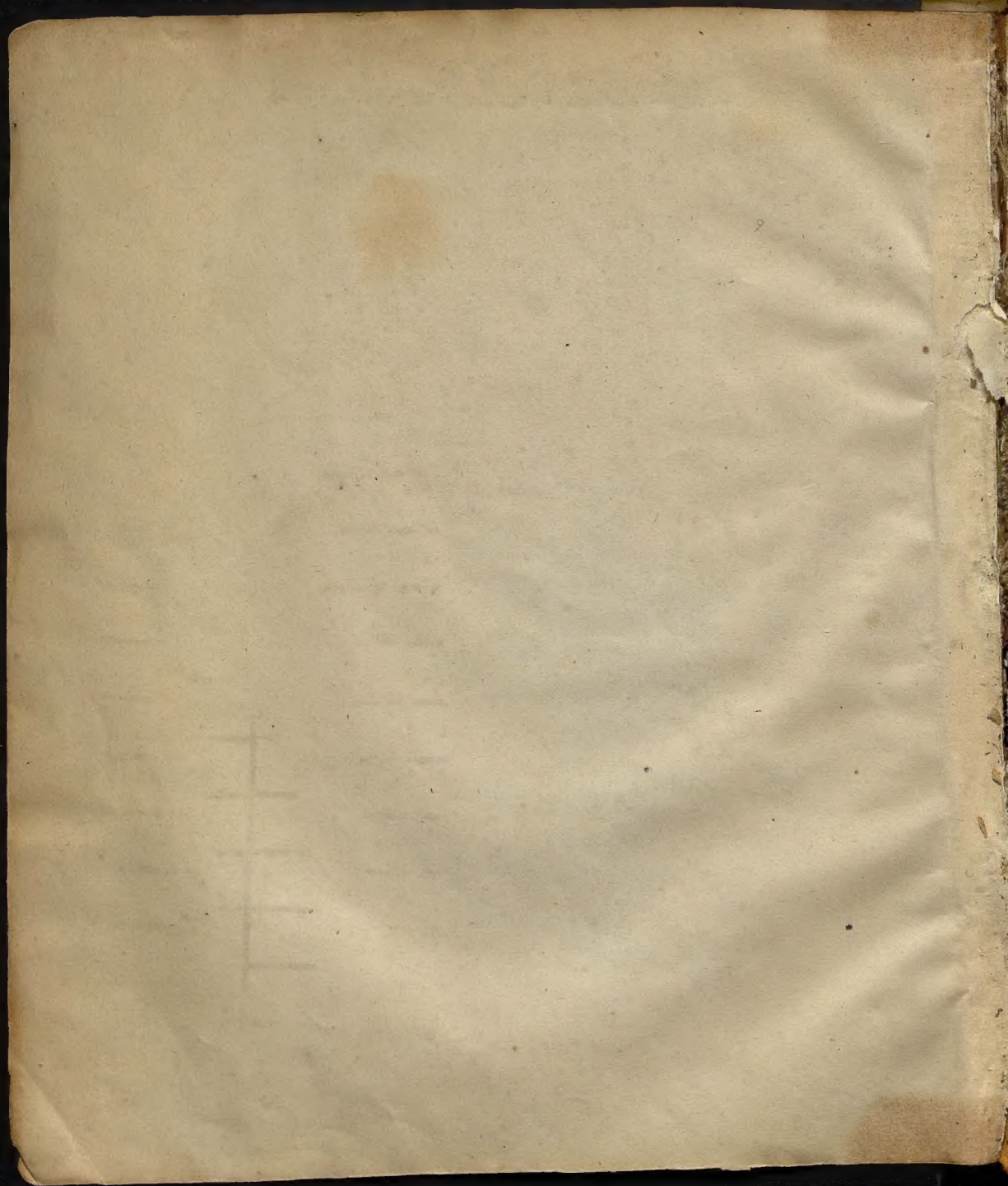

Sic vita est hominum. Citra discrimina cunctos
Lurida cervicem stipite Parca premit.
At PATER haud moreris moriens, sed vivere vitam,
Incipis in cœlis, quam tibi Terra negat.

Hæc elugente animo apponit

Johannes Fabricius.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0011125

